PROGRAMACIÓ

ÒPERA

ÒPERA

ÒPERA

ÒPERA

09.07.2022 ~ 10.07.2022

GRAN TEATRE DEL LICEU

MICROÒPERES DE NOVA CREACIÓ

ENTRE LOS ÁRBOLES
JOSÉ RÍO-PAREJA
NAO ALBET

L'OCELL REDEMPTOR
FABIÀ SANTCOVSKY
MARC CHORNET

THE FOX SISTERS
MARC MIGÓ
SÍLVIA DELAGNEAU

SHADOW. EURYDICE SAYS
NÚRIA GIMÉNEZ-COMAS
ALÍCIA SERRAT

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President d'honor
Pere Aragonès Garcia

President del patronat
Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera
Natàlia Garriga Ibáñez

Vicepresident segon
Víctor Francos Díaz

Vicepresident tercer
Jordi Martí Grau

Vicepresidenta quarta
Núria Marín Martínez

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya
Jordi Foz Dalmau
Irene Rigau Oliver
Josep Ferran Vives Gràcia
Àngels Barbarà Fondevila

Vocals representants del Ministerio de Cultura y Deporte
Eduardo Fernández Palomares
Joan Francesc Marco Conchillo
Santiago de Torres Sanahuja
Helena Guardans Cambó

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona
Marta Clari Padrós
Josep Maria Vallès Casadevall

Vocal representant de la Diputació de Barcelona
Joan Carles Garcia Cañizares

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu
Javier Coll Olalla
Manuel Busquet Arrufat
Ignasi Borrell Roca
Josep Maria Coronas Guinart
Àgueda Viñamata y de Urruela

Vocals representants del Consell de Mecenatge
Luis Herrero Borque
Elisa Durán Montolío
José Manuel Casas Aljama
Alfonso Rodés Vilà

Patrons d'honor
Josep Vilarasau Salat
Manuel Bertrand Vergès

Secretari no patró
Joaquim Badia Armengol

Director general
Valentí Oviedo Cornejo

Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President
Salvador Alemany Mas

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya
Natàlia Garriga Ibáñez
Jordi Foz Dalmau

Vocals representants del Ministerio de Cultura y Deporte
Joan Francesc Marco Conchillo
Antonio Garde Herce

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona
Jordi Martí Grau
Marta Clari Padrós

Vocal representant de la Diputació de Barcelona
Joan Carles Garcia Cañizares

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu
Javier Coll Olalla
Manuel Busquet Arrufat

Vocals representants del Consell de Mecenatge
Luis Herrero Borque
Elisa Durán Montolío

Secretari
Joaquim Badia Armengol

Director general
Valentí Oviedo Cornejo

Fundació Gran Teatre del Liceu

Generalitat de Catalunya

GOBIERNO DE ESPAÑA · MINISTERIO DE CULTURA Y DEPORTE · inaem INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Ajuntament de Barcelona

Diputació Barcelona

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Consell de Mecenatge

ORGANITZA

Liceu Opera Barcelona

Ajuntament de Barcelona

Disseny Hub Barcelona

HI COL·LABOREN

Barcelona Activa

ICUB Institut de Cultura

CONSERVATORI LICEU

Fundació Música Ferrer-Salat

Empowering people through music since 1982

AMB EL SUPORT DE

Sabadell Fundació

LA ROCA VILLAGE

DISSENY: LCI BARCELONA

CONTINGUT

FITXES ARTÍSTIQUES 06

PROJECTE LICEU 08

ÀLEX OLLÉ 09

PROJECTE ESCOLES 11

ENTRE LOS ÁRBOLES 12

- Composició
- Direcció d'escena
- Escola
- Biografies

L'OCELL REDEMPTOR 20

- Composició
- Direcció d'escena
- Escola
- Biografies

THE FOX SISTERS 27

- Composició
- Direcció d'escena
- Escola
- Biografies

SHADOW. EURYDICE SAYS 35

- Composició
- Direcció d'escena
- Escola
- Biografies

FITXES ARTÍSTIQUES

Àlex Ollé, director del projecte
Anna Llopart i Anna Ponces, coordinació

ENTRE LOS ÁRBOLES
Sala Foyer

Composició
José Río-Pareja

Llibret
Juan Mayorga

Direcció d'escena
Nao Albet

Direcció musical
Josep Planells

Disseny de llums
David Bofarull

Producció executiva
Anabel Labrador

Intèrprets:
Andrea Megías, soprano
José Manuel Guinot, tenor
Jorge Juan Morata, tenor
Nikola Tanaskovic, acordió
Nives Rački, arpa
Joan Palet, violoncel
Blai Mañer, correpetidor

L'OCELL REDEMPTOR
Sala Miralls

Composició i llibret
Fabià Santcovsky

Direcció d'escena
Marc Chornet Artells

Direcció de so
Alexis Baskind

Disseny de llums
David Bofarull

Intèrprets
Adriana Aranda, soprano
Jardiel Rodellas, violí
Glòria Expósito, violoncel
Fabià Santcovsky, Alexis Baskind, electrònica

THE FOX SISTERS
Teatrino

Composició
Marc Migó

Llibret
Lila Palmer

Direcció d'escena
Sílvia Delagneau

Direcció musical
Irene Delgado-Jiménez

Assessoria de dramatúrgia
Albert Arribas

Disseny de llums
David Bofarull

Moviment
Ester Guntín

Producció
Helena Vilar, Núria Torrell

Intèrprets
Natàlia Sanchez, soprano
Cristina Tena, mezzosoprano
Pau Camero, barítion
Sergio García Jiménez, violí
Laura Mendoza, violoncel
José Miguel Román, contrabaix
Laura de Arenzana, correpetidora
Diana Pop Belentan, ballarina
Laia Camps Moll, ballarina
Hanna Tervonen, ballarina
Julia Romero Soriano, ballarina

SHADOW. EURYDICE SAYS
Sala Foyer

Composició
Núria Giménez-Comas

Llibret
Anne Monfort i Núria Giménez-Comas a partir de la novel·la d'Elfriede Jelinek

Direcció d'escena
Alícia Serrat

Direcció musical
Néstor Bayona

Disseny de llums
Sergio Gracia

Intèrprets
Helena Ressurreição, mezzosoprano
Marc Antolí, tenor
Jorge Retuerta, viola
Alesander Peña, guitarra elèctrica
Juan Carlos Macías, piano
Gerard Erruz, electrònica

PROJECTE LICEU

ÒH!PERA. Microòperes de nova creació és una proposta innovadora que consolida un dels projectes de nova creació que el Liceu havia portat a terme en temporades anteriors i que perdura, aquesta vegada, amb la complicitat i col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona i el Disseny Hub. Aquesta nova experiència és un treball transversal entre joves de diferents disciplines, que es troben per poder creuar experteses i per dur a terme una microòpera nova, una nova experiència operística.

Compositors, directors d'escena, alumnes d'escoles de disseny, llibretistes, instrumentistes, cantants, etc. es troben per posar sobre l'escenari noves temàtiques i noves propostes visuals. Un espai d'experimentació que el Liceu obre als nous creadors perquè arrisquin, creïn, triomfin i col·laborin. El Gran Teatre del Liceu segueix apostant per projectes contemporanis que apropin el gènere operístic a la gent jove. I quina és la millor manera d'apropar-se al col·lectiu, si no és a través dels mateixos joves? Donem-los l'oportunitat per veure com entenen i veuen l'òpera, la música, l'art i la cultura des del seu propi prisma. El Liceu els convida a cercar, amb la coproducció de l'Ajuntament de Barcelona, aquests espais de creativitat. Fem un salt al buit i endinsem-nos en les quatre noves propostes: *Entre los árboles*, *L'ocell redemptor*, *The Fox Sisters*, *Shadow. Eurydice says*, que han comptat amb la mentoria i el seguiment de l'artista resident del Teatre, Àlex Ollé.

— Gran Teatre del Liceu

UNA PORTA D'ENTRADA AL MÓN DE L'ÒPERA

Si he de definir el projecte ÒH!PERA amb l'enunciat de les idees que a mi, personalment, em semblen més rellevants, començaria destacant que el que demostra ÒH!PERA és la voluntat d'apostar pels joves creadors i per la important tasca formativa que fan les escoles de la nostra ciutat en els diferents àmbits de la creació.

Aquest és un projecte que el que vol és donar oportunitats. Tots els que estem involucrats d'una o altra manera aspirem a contribuir al sorgiment d'una nova generació de professionals. Perquè no hem d'oblidar que l'òpera és en essència un art multidisciplinari. I, en cada òpera, es necessiten compositors, llibretistes, directors musicals i d'escena, instrumentistes, cantants, escenògrafs, figurinistes, il·luminadors, atrezzistes, regidors i un llarg etcètera.

Els creadors seleccionats tenen en comú que, tots ells, són joves amb talent. Però allò remarcable és que, per a la majoria, aquesta serà la seva primera experiència en el món de l'òpera, la primera oportunitat de formar part d'un projecte operístic en un marc professional. Aspirem, doncs, a facilitar la seva entrada en el món de l'òpera. I, d'aquesta manera, aspirem a generar un planter de joves creadors. I també, i molt important, aspirem a atraure, a través dels seus treballs, nous públics.

En definitiva el que ha de ser el projecte ÒH!PERA és una petita porta d'entrada al gran món de l'òpera. I són els joves, a partir de les seves inquietuds, els que ens poden aportar una mirada renovadora d'aquest gènere.

— Àlex Ollé, Director del projecte

PROJECTE ESCOLES

El disseny de la identitat i comunicació gràfica i espacial del projecte ÒH!PERA és obra d'un equip d'estudiants i tutors de LCI Barcelona. La proposta ofereix a l'espectador una nova experiència de l'òpera basada en el concepte creatiu dun portal que, en travessar-se, contraposa el món clàssic amb el contemporani a partir de paradoxes visuals que enganyen els sentits.

La campanya de comunicació mostra al cartell principal aquest portal en moviment com a element paradoxal i, als quatre cartells secundaris (un per cada microòpera), el moment de traspassar-lo, jugant així amb les tres dimensions, el moviment i les textures. L'equip de LCI també ha dissenyat el logotip, el programa de mà, el *making of*, les càpsules audiovisualsi la comunicació a xarxes socials.

El projecte ÒH!PERA es completa amb el disseny i la instal·lació dels portals a l'espai físic del Liceu, que, a més, compleixen la funció de guiar l'espectador al recorregut de l'esdeveniment. Són noves portes d estructura metàl·lica, dissenyades en un sol traç i situades en punts clau, que simbolitzen l'accés a la nova dimensió de l'òpera contemporània. El seu material cru genera contrast amb el món clàssic, representant l'entrada a nous escenaris i noves interpretacions de l'òpera.

PROJECTE ESCOLES

Equip LCI

Responsable de projecte: Anna Pallerols.

Tutor i director creatiu: Oliver Montiel.

Tutor i coordinador de disseny: Toni Cabrera.

Estudiants:

Àrea de Disseny Gràfic: Mireia Alcon, Javiera Delgado i Joel Lloret.

Àrea de Disseny d'Interiors: Cindy Rojas.

Àrea d'Animació 2D i 3D: Alba Rubio.

Àrea de Fotografia: Helena Travesser.

ENTRE LOS ÁRBOLES

COMPOSICIÓ

Entre los árboles

JOSÉ RÍO-PAREJA

Entre los árboles planteja, a partir del diàleg entre tres personatges, un relat tèrbol sobre la desconfiança en la parella suscitada per l'amor incondicional d'un examant que retorna. A partir d'aquest retrobament, la peça ens presenta uns personatges pertorbats i possessius, i ens convida a reflexionar sobre les relacions tòxiques, la gelosia, l'assetjament i el vertigen del passat desconegut.

El text dramatúrgic de caràcter líric, metafòric i poètic assenyala especialment el pes i la importància de les paraules, i la petjada indeleble que aquestes deixen en les relacions de parella.

L'obra està dividida en tres parts, i cada una d'elles presenta un duo diferent de cantants a l'escena. A la primera part hi ha l'estrany apropament de l'examant d'ella amb el futur nuvi; a la segona part, els dos nuvis se sinceren mútuament, i, a la tercera part, hi ha el colpidor retrobament entre ella i la seva exparella.

El personatge absent en cadascuna de les escenes passa a formar part del petit conjunt instrumental format per l'arpa, el violoncel i l'acordió. El seu cant, de caràcter instrumental, manifesta la seva presència en les ments dels personatges actius en escena.

DIRECCIÓ D'ESCENA

Entre los árboles

Per a la posada en escena del text de Mayorga he volgut fugir d'una representació mimètica de la realitat i he procurat il·lustrar els diferents pols de la trama, des de la més absoluta abstracció, tot evocant, en cada cas, una imatge poètica anàloga al significat de la peça, però allunyada del costumisme, l'estètica operística nacional del qual sembla estar tan arrelada.

Així doncs, amb aquest exercici deconstructiu en ment, el lloc de trobada dels protagonistes d'*Entre los árboles* no ha estat entre els arbres, tal com el text proposa, sinó que ha resultat materialitzar-se dins una espècie de museu d'art contemporani, on les diferents imatges són exhibides i contemplades per les tres "veus" que alhora les invoquen a través dels seus diàlegs.

NAO ALBET

És, doncs, a través d'aquestes converses desbordants d'amor i odi, de por i coratge o d'enveja i menyspreu, que descobrim uns personatges atemporals, sense una identitat concreta, gairebé serialitzats, però, tanmateix, inclinats al patiment de la mateixa manera que ho podríem estar nosaltres davant unes circumstàncies semblants. Aquest ha estat, doncs, el punt de partida per a la posada en escena d'aquest relat punyent que, com que és tan universal, no requereix un marc unificador que l'englobi, i permet, en última instància, l'exercici poètic de l'abstracció.

ESCOLA

Entre los árboles

MASSANA, CENTRE D'ART I DISSENY

Entre los árboles es desenvolupa en una sala museística, on els personatges afronten les dificultats sorgides d'un triangle amorós a través de diferents metàfores visuals. Els vincles íntims s'exposen desvetllant la veritat tòxica. L'atmosfera, inicialment pulcra, es va tensant a mesura que un passat omnipresent irromp en l'harmonia. Un relat atemporal sobre la idealització de l'amor romàntic.

ALUMNES
Irene Feliu, Laura Angelats, Claudia Ollés, Montse Calle i Ariadna Planchat

TUTORS
Guillermo López i Maria Charneco

COORDINADOR PROJECTE
Diego Ramos

BIOGRAFIA

Entre los árboles

JOSÉ RÍO-PAREJA (COMPOSITOR)

Nascut a Barcelona, és professor de composició a l'ESMUC i Doctor en Composició per la Universitat de Stanford. Les seves obres han estat guardonades en nombrosos certàmens nacionals i internacionals.

Ha rebut encàrrecs de l'Orquestra Nacional d'Espanya, Ensemble Recherche, Arditti Quartet, entre d'altres. Al juny i juliol de 2022 estrena dues obres líriques, ambdues amb text del dramaturg Juan Mayorga.

El dilema -darrer acte de l'òpera La Paz Perpetua- per a soprano i contratenor, estrenada conjuntament en el XXXIX Festival Ibérico de Música i el Centro Nacional de Difusión Musica, interpretada per Isabella Gaudí, Xavier Sabata, i l'Ensemble Sonido Extremo dirigit per Jordi Francés.

La propera temporada l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya interpretarà la seva obra orquestral *Los incensarios*, sota la direcció del seu nou director titular Ludovic Morlot.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

Entre los árboles

JUAN MAYORAGA (LLIBRETISTA)

Nascut a Madrid l'any 1965, és autor teatral, director d'escena, assagista i docent. Doctor en Filosofia i Llicenciat en Matemàtiques, els seus treballs teòrics més rellevants són *Revolución conservadora y conservación revolucionaria* i *Elipses*.

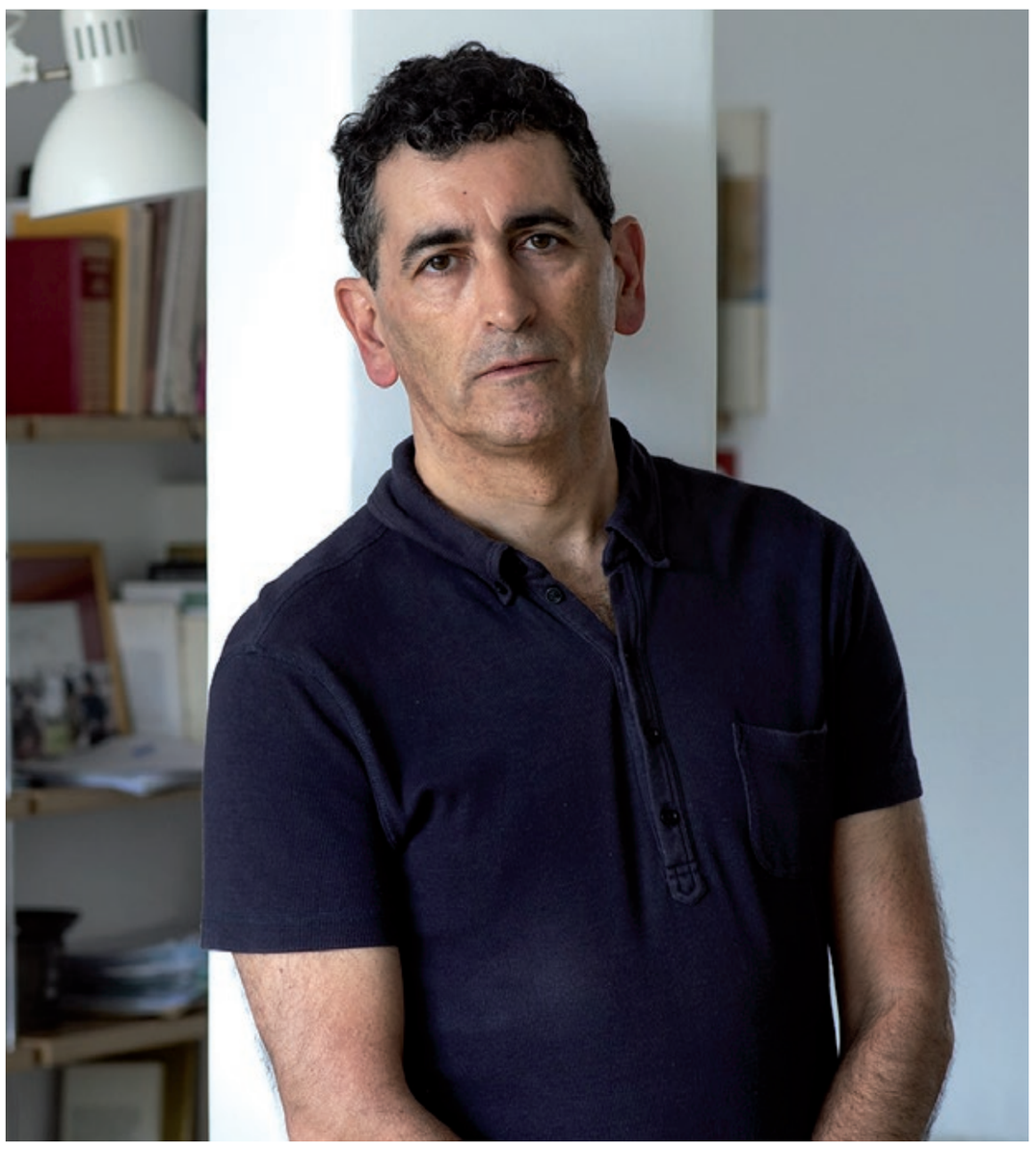

Ha escrit, entre altres textos teatrals, *El jardín quemado, Cartas de amor a Stalin, Himmelweg, Animales nocturnos, Hamelin, El chico de la última fila, La paz perpetua* i *La tortuga de Darwin*, a més de les que ell mateix ha portat a l'escena: *La lengua en pedazos, Reikiavik, El cartógrafo, Intensamente azules, El Mago* i *Silencio.*

La seva obra ha estat traduïda a més de trenta idiomes i representada en escenaris d'Europa, Amèrica i Àsia.

Ha rebut premis com el Premi Europa Noves Realitats Teatrals, Nacional de Teatre, Nacional de Literatura Dramática, Valle-Inclán i Max al millor autor (2006, 2008 i 2009) i a la millor adaptació (2008 i 2013).

És membre numerari de la Real Academia Española i director artístic del Teatro de la Abadía.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

Entre los árboles

NAO ALBET (DIRECTOR D'ESCENA)

Nascut a Barcelona l'any 1990, ha desenvolupat la major part de la seva carrera com a actor al teatre, on ha treballat amb directors com Àlex Rigola, Calixto Bieito, Josep Maria Pou, Carme Portaceli i Magda Puyo.

Amb el també actor Marcel Borràs, ha escrit i dirigit més de mitja dotzena d'obres de teatre com *Atraco, paliza y muerte en Agbanäspach*, *HAMLE.T.3 i Mammón*, entre altres. En totes les seves obres també participa com a actor.

Al novembre de 2016 se'ls atorga el Premi Ojo Crítico de Teatro, de RNE.

També van guanyar el Premi Butaca 2010 al millor text teatral per *Democràcia*, i el Premi de la Crítica 2015 al millor text teatral per *Mammón*.

El 2021 va col·laborar en l'obra *Billy's violence* de Jan Lauwers, estrenada al Teatre Nacional de Catalunya. En la seva faceta musical, Albet és compositor i toca diversos instruments entre els quals en destaquen piano i teclats, guitarra i baix.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

Entre los árboles

MASSANA, CENTRE D'ART I DISSENY

L'Escola Massana és el centre municipal d'art i disseny de la ciutat de Barcelona. Inicia la seva tasca pedagògica el 14 de gener del 1929, fruit del llegat del filantrop barceloní Agustí Massana.

La seva pedagogia es desplega a partir de diferents plans d'estudis, essent un centre únic i integral de referència en l'ensenyament de les arts i del disseny.

Des de la concepció transdisciplinària dels seus estudis de grau en Arts i Disseny (UAB), fins als aprenentatges més disciplinaris dels seus vuit cicles formatius de grau superior o la interdisciplinarietat del seu batxillerat artístic, l'Escola Massana situa l'alumne com a epicentre de l'aprenentatge en dues direccions: l'aprenentatge del fer, a través de l'experiència en els diferents tallers de l'Escola, i l'aprenentatge del saber, a través de la recerca, el pensament i la reflexió crítica.

Així mateix, l'Escola Massana ofereix un postgrau en Arts Aplicades Contemporànies i cursos quadrimestrals de formació no reglada, tant d'iniciació com d'especialització, sota el nom genèric de Massana Permanent.

L'OCELL REDEMPTOR

COMPOSICIÓ

L'ocell redemptor

FABIÀ SANTCOVSKY

El topos poètic d'una "bellesa redemptora" i una transposició i reformulació dramàtiques del personatge de Mélisande de Maeterlinck —interpretada aquí com a encarnació simbòlica de la melangia infinita— es mesclen en aquesta òpera on l'espai escènic és el metavers de la informació, en el qual ens hi submergim i ens hi integrem quasi virtualment i hologràficament.

Hi som convidats cohabitant amb una entitat que evoca una intel·ligència artificial creada per recollir les dades de totes les fatalitats del món, i per sintetitzar-les en forma de periodicitats cronomètricament mesurades, que simbolitzen l'abstracció estadística de tots els successos i problemàtiques de les nostres societats actuals.

Sentirem com, enmig de la saturació de les seves funcions, Melisanda cobrarà una forma de consciència que la portarà a canviar-se a si mateixa i a transfigurar aquesta informació de l'horror en una forma possible de bellesa. Un drama que en el seu rerefons ens planteja, en un mestissatge entre ciència-ficció, teatre simbolista i faula, la qüestió de l'actual sincronia informativa creixent sense precedents tecnològics i del seu potencial tràgic —en sentit clàssic, com a qüestió oberta—, i com això ens permet construir una imatge del temps com un paisatge de vasta i precisa simultaneïtat dels horrors i les meravelles del món.

DIRECCIÓ D'ESCENA

L'ocell redemptor

MARC CHORNET ARTELLS

He tingut el privilegi de treballar al costat d'una ment privilegiada, la de Fabià Santcovsky, compositor i llibretista de *L'ocell redemptor*. La seva és una visió particular de la composició musical, travessada per un gran plaer per la ciència, la física i l'esperit de recerca. Ell troba en l'òpera un territori creatiu que li permet superposar capes de ficció a la música. Ens obre la porta de l'òpera a la ciència ficció, a l'espiritualitat, a la mística.

L'altra gran pota d'aquesta proposta ha estat la col·laboració amb les estudiants de disseny de l'escola EINA. Juntament amb elles, hem intentat acostar-nos a la poètica de Fabià Santcovsky amb delicadesa i respecte. Ens hem intercanviat referents estètics; en aquests temes el diàleg intergeneracional és molt ric i productiu. Hem parlat d'artistes plàstics, de cinema, de manga, d'experiències digitals, de filosofia contemporània... Hem anat construint a poc a poc un imaginari propi que permetés que la partitura arribés al públic d'una manera nítida, però seductora. Agraeixo el seu compromís i esforç. Tenen un futur professional molt prometedor.

Poder dirigir una òpera al Saló dels Miralls del Liceu és un privilegi. L'arquitectura de l'espai dialoga intensament amb la proposta. Un diàleg entre tradició i modernitat. L'únic camí artístic possible.

ESCOLA

L’ocell redemptor

EINA, CENTRE UNIVERSITARI DE DISSENY I D’ART

L’ocell redemptor planteja una distopia on el pes del conflicte recau en l’univers tecnològic en contraposició amb la humanitat. Partint de l’òpera de Debussy com a referent, l’autor es pregunta què significa “la bellesa” quan el món es construeix sobre un eix revulsiu i solitari.

La proposta escenogràfica del projecte se centra en la creació d’un imaginari transhumà, al voltant de la idea de la ramificació.
Es treballa amb l’objectiu d’aconseguir una experiència immersiva en la qual, a través de tres personatges — Melisanda, l’Ocell i la Placa—, es genera una estructura mòbil orientada a 360 graus. La protagonista s’integra a la part central del dispositiu al qual es troba connectada, com a canal a través del qual passa la informació. A mesura que avança la trama, el dinamisme de l’escenografia permet que pugui esdevenir referent de vida i consciència humana.

Per tal d’evocar un imaginari comú, es parteix de la imatge del microxip per crear un “bosc tecnològic” fet amb deixalles, estructures d’alumini i cablejat. Es planteja un joc de llums amb l’espai i la música per establir una sinergia entre els elements de l’escenografia i el so, que és el que porta el pes de l’acció. Finalment, l’ocell es genera a través d’uns visuals envoltants que responen als estímuls sonors.

ALUMNES
Maria Arias, Anna Mas, Victor Moreno, Carla Poch, Mariona Pons i Abril Solsona

TUTORES
Anna Alcubierre i Judit Colomer

ALUMNES DE L’ESCOLA LCI, RESPONSABLES DE LA CONFECCIÓ DE VESTUARI
Marina Castan, Teresa Gallardo, Mariona Urgell, Andrea Pérez, Cindy Rojas i Estel Vilaseca

BIOGRAFIA

L'ocell redemptor

FABIÀ SANTCOVSKY (COMPOSITOR I LLIBRETISTA)

Estudià composició a Barcelona, Stuttgart i Berlin de la mà de Gabriel Brnčić, Mauricio Sotelo, Marco Stroppa i Daniel Ott. Ha rebut encàrrecs d'òpera del Teatro Argentino de La Plata i la Bienal d'Òpera de Munich.

La seva música d'orquestra ha estat estrenada en l'escena internacional per conjunts com l'OBC, l'SWR Stuttgart Symphony Orchestra o la Tokyo Philharmonic, i ha rebut encàrrecs de cambra en marcs de renom com l'Aldeburgh Festival o la Bienal New Talents de Colònia. Ha estat guardonat amb el premi Toru Takemitsu Composition Award el 2015 i amb la beca Wardwell de la Fundació Alexander von Humboldt el 2016.

Durant el 2021 ha estat jove artista resident a l'Acadèmia de les Arts de Berlin. Partint d'una àmplia producció com a compositor, també treballa des de l'escriptura

i la programació concebent els continguts dels seus projectes vocals, teatrals i de nous formats tecnològics.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

L'ocell redemptor

MARC CHORNET ARTELLS (DIRECTOR D'ESCENA)

Nascut a Tarragona l'any 1981, és director d'escena, llicenciat en Comunicació Audiovisual per l'Universitat Pompeu Fabra i en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Destaquen els seus treballs amb la companyia Projecte Ingenu: *Vaig Ser Pròsper* (Premi BBVA de Teatre al Millor Espectacle i Millor Direcció), *La Ruta de la Palta* (Grec 2020) o *Bodas de Sangre* o *el funeral que el poeta no tuvo* (Teatre Poliorama, 2021). A partir de dramatúrgies pròpies ha dirigit *No obstant això, hi hagué un temps en què tot va ser possible* (producció del Teatre Nacional de Catalunya, Sala Tallers, 2015, basat en textos de Josep Maria Muñoz Pujol); la codirecció i codramatúrgia de *MURS* de la Fura dels Baus, espectacle que inaugurava el Grec 2014, o *Carmela Lilí Amanda* (espectacle musical a capella, Sala Atrium, 2011).

Ha estrenat textos de diferents dramaturgs catalans Albert Mestres, Anna Maria Ricard o Beth Escudé. Actualment és el director de l'àrea d'arts en viu de la Fundació Joan Brossa - Centre de les Arts Lliures.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

L’ocell redemptor

EINA, CENTRE UNIVERSITARI DE DISSENY I D’ART

EINA és tradicionalment una escola d’art i disseny. L’escenografia sempre ha estat una matèria present i molts escenògrafs reconeguts han iniciat els seus estudis al centre. Algunes assignatures que entenem estan plenament vinculades al projecte són: Disseny performatiu, Disseny d’espais escènics i expositius, Laboratoris de creació (Fotografia i direcció d’art, Llum, Materials, arts visuals, etc.), Imatge en moviment, Pràctiques artístiques d’intervenció, Il·luminació d’espais i Laboratori d’investigació audiovisual.

Dins l’àmbit del disseny, considerem que posem accent des de les perspectives artístiques i humanístiques. Actualment es realitzen 5 especialitats, les clàssiques: espai, gràfic i producte; també una disciplina més artística: creació visual; i una de més teòrica: cultura del disseny.

Tot i així, en totes les assignatures troncals de projectes conflueixen les especialitzacions procurant adreçar una mirada més transversal cap al disseny.

THE FOX SISTERS

COMPOSICIÓ

The Fox Sisters

The Fox Sisters explora les causes i els perills de la desinformació, i per fer-ho es basa en la història real de les germanes Fox, les quals van fundar el moviment espiritista a mitjan segle XIX. Allò real, imaginari i supernatural es barreja en un drama ple de llums i ombres, on la sessió mediúmica, més enllà de simbolitzar la dicotomia entre el truc o allò verdaderament paranormal, es revela com a eina d'emancipació femenina.

Per tal d'evocar misteri i acompanyar el drama, la instrumentació consta d'un trio de cordes particularment fosc: violí, violoncel i contrabaix. A més a més, tots els instruments estan amplificats i fan ús de pedals d'efectes especials, els quals permeten crear una atmosfera que embolcallarà completament al públic, incloent-lo així dins l'espectacle.

MARC MIGÓ

Aquest està protagonitzat per les germanes Kate i Leah Fox i l'escèptic Everard Godwin, sense esmentar la presència ocasional d'esperits o meres il·lusions, segons la interpretació que en faci cada espectador...

DIRECCIÓ D'ESCENA

The Fox Sisters

Les persones modernes pensem que els fantasmes no existeixen. Els fenòmens d'aparença incomprensible s'acaben explicant científicament, i això esborra la màgia dels misteris que ens envolten.

Tot i així, sempre queden preguntes sense resposta. De fet, com més afinem la mirada, més veiem que les certeses ho són per la dosi de fe que hi posem. Si només ens acostem al món des de la desconfiança, tanquem els ulls a les meravelles de l'univers i ens deslliguem del nostre entorn (també de la resta de la humanitat: passada, present i futura).

La proximitat entre espectres i espectacles ens recorda l'ambivalència del mirar (en llatí, specere), perquè implica una activitat. Fins al punt que la persona que mira esdevé tant o més important que la cosa mirada. Potser és per això que la bellesa resulta sovint tan ambivalent,

SÍLVIA DELAGNEAU

de vegades preciosa o de vegades excessiva: perquè ens enriqueix la voluntat de mirar amb totes les ingenuïtats i complexitats que podem assumir.

Com al teatre (l'art de la ficció encarnada en un present real), la comunió entre rebuig i fascinació, entre "falsedat" i "veritat", permet alhora que les persones més apassionades i les més desconfiades participin actives al ritual de la col·lectivitat, amb totes les seves convencions. I, quan una mirada és activa, sempre acaba sent transformadora.

ESCOLA

The Fox Sisters

La proposta de *The Fox Sisters* ens situa en una època incerta. Pels codis de la vestimenta i l'espai, intuïm que es tracta d'un passat, malgrat que sigui impossible de concretar. Es tracta d'un espai/temps que tanca, a la vegada, mons diversos: un teatre, la capella d'una església, un tanatori... Ens trobem tancats dins una caixa de la qual no en podem sortir: un món on hi regna el misteri, sense referències, en un temps en bucle, on les accions es repeteixen constantment.

Només hi ha un element que sembla no trobar-se ancorat en aquest cicle: les flors. La seva degradació és present amb el pas del temps; segueixen el cicle de la vida. Les flors sorgeixen de tots els seus racons, com si fossin males herbes. El passat és habitat pel present d'una manera descontrolada, i així la naturalesa esdevé l'única que pot modificar aquest espai. De la mateixa manera, al llarg de l'obra s'aniran produint petites accions que ens aniran recordant la presència de fenòmens inexplicables...

BAU, CENTRE UNIVERSARI DE DISSENY

Les flors ens anuncien també la mort. La mort que ocupa l'espectacle d'espiritisme, a través del qual, funció rere funció, les germanes Fox es poden mantenir. Però la petita de les germanes no sa sent gaire còmoda amb l'engany. Entre el públic, trobarem un home que ha perdut recentment la seva família. És un home que se situa en una posició ambigua: des de la convicció de l'engany per part de les germanes Fox, fins a l'enyor i el desig de tornar a veure la seva dona. I, malgrat tot, el misteri continuarà predominant en l'espai...

ALUMNES
Manuel Mateo, Carla Sivil,
Maria Foraster, Gerard Valls

TUTORS
Núria Torrell, Joan Ros,
Joan Manuel Martorello,
Fran Casado, Marta Morralla

COORDINADORA
Mireia Feliu

BIOGRAFIA

The Fox Sisters

Nascut a Barcelona el 1993, va descobrir la seva passió per la música després de rebre una col·lecció de discos al seu disset aniversari. Aquest descobriment el va portar a estudiar amb la pianista Liliana Sainz i el compositor Xavier Boliart.

Tres anys més tard, va entrar a l'ESMUC. El 2017, gràcies a una beca de la Fundació SGAE, es va traslladar a Nova York amb l'objectiu de continuar els estudis musicals. Va realitzar un màster en composició a The Juilliard School, on va rebre el premi anual de composició el 2018.

El 2019 va ser reconegut amb el Premi del Festival Pau Casals, un Morton Gould Young Composers Award i el New Juilliard Commissioning competition award. Distincions més recents inclouen la fellowship MOI 2020, el Premi George Enescu 2020, el primer premi Organ Taurida 2021, i la

MARC MIGÓ (COMPOSITOR)

Fellowship Dominick Argento 2022. Actualment és un Starr fellow a la Juilliard, on està finalitzant els seus estudis de doctorat.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

The Fox Sisters

Va estudiar Història a la Universitat de Cambridge, a més de formar-se musicalment a la Guildhall School of Music & Drama i New England Conservatory.

Entre els seus propers compromisos trobem *In Her Own Valley* amb música de Grace Mason (Liverpool Philharmonic), *Holy Ground* del compositor Damien Geter per al festival Glimmerglass, així com múltiples performances del seu cicle de cançons per a la soprano Golda Schultz que es podrà veure als festivals d'Aix-en-Provence i d'Edimburg.

La temporada 2023/24 es representarà la seva òpera infantil *The Selfish Giant* a l'Òpera Saratoga, *Shell Shaker* amb música de Jerod Impichchaachaaha' Tate, *American Apollo* del compositor Damien Geter a Des Moines Metro Opera, entre d'altres. Lila és una exalumne del CLDP d'ALT, on és directora associada

LILA PALMER (LLIBRETISTA)

d'associacions i promocions després d'un any com a directora gerent interina.

A més, participa en el desenvolupament de noves obres per a la Boston Opera Collaborative i Loose Tea Music Theatre de Canadà.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

The Fox Sisters

Nascuda a Salamanca, va estudiar Escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona i a l'École Supérieure des Arts Décoratifs de París.

Fa sis anys que col·labora com a dissenyadora amb el coreògraf Marcos Morau i la seva companyia La Veronal, en produccions com *Sonoma* per al festival d'Avinyó, *Opening Night* al Teatre Nacional de Catalunya, *Carmen* al Teatre Reial de Dinamarca i *Orfeu ed Euridice* al Teatre de Dansa de Lucerna.

Ha rebut el premi Ciutat de Barcelona de teatre de l'any 2019. Com a creadora ha presentat el seu espectacle *El sexe dels fongs* al Festival Grec del 2020.

SILVIA DELAGNEAU (DIRECTORA D'ESCENA)

Com a dissenyadora de vestuari per a òpera, destaquen els seus treballs *L'Abrecartas* dirigida per Xavier Albertí i estrenada al Teatro Real de Madrid (2022) i *Into the Little Hill*, també al Teatro Real (2020).

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

The Fox Sisters

BAU, Centre Universitari d'Arts
i Disseny de Barcelona

BAU és un centre universitari fundat el 1989 a Barcelona i adscrit a la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya. Ubicat al Poblenou, al cor del districte 22@, BAU imparteix estudis oficials de Disseny i Belles Arts dins de l'Espai Europeu d'Educació Superior, i té com a missió ser un motor de coneixement i d'innovació al servei de la societat.

Amb la Recerca com a dimensió transversal, BAU és un centre pioner a l'hora d'oferir el cicle universitari complet, amb estudis de grau (1r cicle), màsters i postgraus (oficials i títols propis, 2n cicle) i estudis de Doctorat (3r cicle).

La finalitat de BAU i del seu professorat és formar artistes i dissenyadors per al món contemporani, amb esperit crític, creativitat i una mirada oberta, amb la capacitat d'entendre els canvis socials, culturals i econòmics, i el compromís amb el desenvolupament sostenible.

SHADOW. EURYDICE SAYS

COMPOSICIÓ

Shadow. Eurydice Says

NÚRIA GIMÉNEZ-COMAS

Tal com proposa l'escriptora del text *Shadow. Eurydice says*, Elfriede Jelinek, donem veu a Eurídice, i, per tant, en aquesta adaptació lliure, a la mezzosoprano com a personatge principal. Mitjançant el monòleg, a mode de "fluid de consciència", s'expressa lliurement en aquest format musical mixt, entre òpera i teatre, que va des de la veu parlada, declamada, fins a la veu cantada, ja sigui de caràcter íntim o tènue o ja sigui una veu lírica, dramàtica.

Així doncs, la mezzosoprano teixirà la continuïtat narrativa i el fluid expressiu de l'obra. Els instruments tenen un rol articulador del discurs musical, la guitarra elèctrica anirà també lligada al dramatisme propi d'altres estils (com el rock o el heavy-metal), però sempre mesclat amb la lírica i la poètica també presents.

L'electrònica ajudarà a teixir la dramatúrgia del text, per moments amb caràcter puntual o com a fons sonor, ambients o metàfores sonores d'elements concrets que formen part del context que ens proposa l'escriptora. El text, punyent, poètic, musical i per moments irònic, ens situa els personatges del mite en l'actualitat. Orfeu, en aquest cas un cantant de rock, sempre com a rerefons, tindrà una presència per moments silenciosa, per moments histriònica, per moments dolçament amenaçadora.

DIRECCIÓ D'ESCENA

Shadow. Eurydice Says

ALÍCIA SERRAT

Orfeu i Eurídice són probablement un dels grans referents romàntics de la mitologia grega. Les versions literàries i operístiques que s'han fet amb anterioritat sempre han tingut tendència a exalçar amb admiració l'amor entre aquests dos personatges.

L'escriptora austríaca Elfriede Jelinek (guanyadora del Premi Nobel de Literatura l'any 2014) disseccIona, en el seu monòleg *Schatten (Eurydike sagt) / Ombra (parla Eurídice)*, aquest relat romàntic des d'una perspectiva feminista.

En la versió de Jelinek, Eurídice és una escriptora addicta a les compres, que es troba al bell mig d'un bloqueig creatiu i que viu a l'ombra del seu marit, Orfeu, una estrella del rock, que és perseguit i torturat pels crits incessants i el desig de les seves joves admiradores.

És en el seu descens a l'inframon i en la transformació en ombra on Eurídice existeix més enllà de la mirada d'una societat que sempre l'ha vist com un objecte.

El que esteu a punt de veure és una versió reduïda del text de Jelinek, on la posada en escena permet a l'espectador acompanyar Eurídice en el seu viatge entre la vida i la mort, i donar veu al personatge que sempre havíem mantingut a l'ombra en la seva pròpia història.

ESCOLA

Shadow. Eurydice Says

FUNDACIÓ PRIVADA ELISAVA, CENTRE UNIVERSITARI

Shadow. Eurydice Says és una obra que ens mostra el món interior de la seva protagonista, una dona escriptora que discerneix entre la vida i la mort, que crida allò que durant tant de temps ha hagut de callar. Un viatge difícil durant el qual l'acompanyarem, com a testimonis de tots els seus fantasmes del passat, de les pors, les emocions i les decisions.

Un procés tan complex com personal. Des del primer moment sentim un vincle molt especial amb la protagonista. La idea principal sorgeix d'aquest nexe entre història i realitat, que intenta submergir el públic en el seu món intern, de la mateixa manera com ho vam fer nosaltres.

L'escenografia planteja un espai abstracte de visuals rectilinis on regnen ombres, llums i transparències. Un lloc que es mostra a gairebé 360 graus, amb una distribució a tres bandes que ens ajudarà a comprendre el viatge i els dos mons pels quals es mou la protagonista. El públic serà partícip de tot aquest univers, còmplice de cada paraula i de cada gest dels nostres personatges. Presenciarà el camí que uneixen la vida i la mort, així com les seves causes i conseqüències. Tot plegat envoltat d'una atmosfera que, juntament amb la peculiar musicalitat i la caracterització dels personatges, donarà lloc a un ambient que ens traslladarà a un estat emocional més enllà de l'espai físic on ens trobem

ALUMNES
Alejandra Aguilar, Andrea Beatriz Villegas, Laura Martínez, María Isidora Zamorano, Paloma Lambert, Paula Martínez, Perla Sant i Sarah Maria Lembert

TUTORS
Francesc Isern, Raquel Bonillo, Mireia Cusó, Raimon Rius i Sebastià Brosa

BIOGRAFIA

Shadow. Eurydice Says

NÚRIA GIMÉNEZ-COMAS (COMPOSITORA)

Nascuda a Sant Feliu de Guíxols el 1980, va estudiar piano i composició a Barcelona i va continuar els estudis amb el Màster de Composició de l'HEM de Ginebra.

Posteriorment va ser seleccionada per realitzar els reconeguts cursos a l'Ircam Centre Pompidou de París. Treballa regularment amb intèrprets i orquestres com Quartet Diotima, Anssi Karttunen, l'Orquestra de Cadaqués, l'OBC, Brussels Philarmonic i directors com Michel Tabachnik, David Robertson i Duncan Ward.

Acaba de gravar un disc del segell de L'Auditori amb dos peces recents per a orquestra. Ha treballat amb actors com Lambert Wilson en projectes transversals de teatre, poesia i videocreació.

Ha rebut encàrrecs d'institucions com Ircam, Radio France, GMEM, l'Auditori entre d'altres.

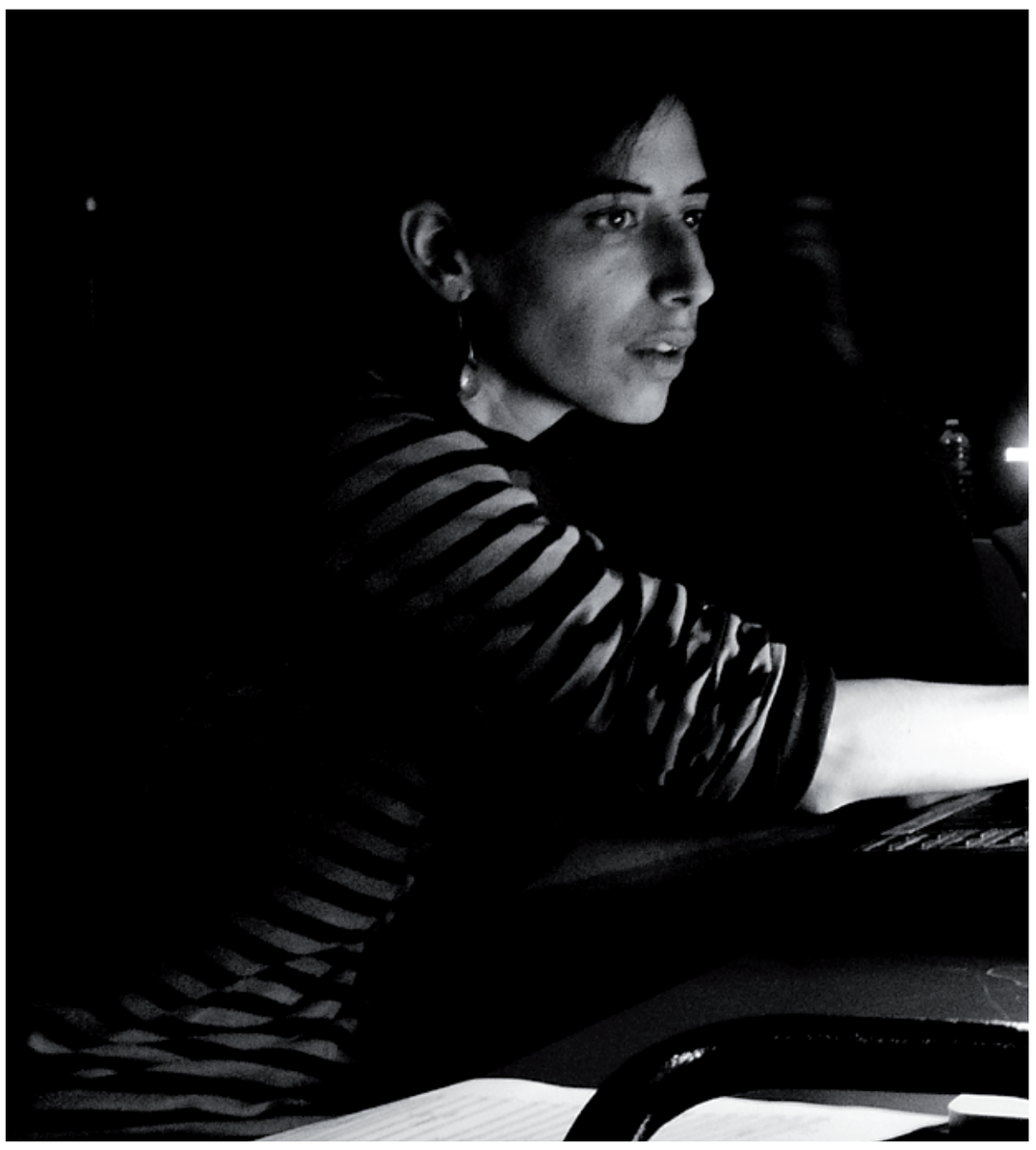

Acaba de fer un projecte sobre el text *Nostalgie 2175* d'Anja Hilling, encàrrec de l'Ircam-Centre Pompidou amb la directora d'escena Anne Monfort, del qual se n'han estrenat dues versions: una música-ficció immersiva i una altra en format d'espectacle de teatre que està de gira per França.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

Shadow. Eurydice Says

Ha dirigit diversos textos d'autors de teatre contemporanis com ara Falk Richter, Sonia Willi, Thibault Fayner, i també ha treballat amb materials històrics per adaptar-los al present.

Ha adaptat novel·les per a l'escena com *Perséphone* 2014, a partir de Gwenaëlle Aubry, *Désobéir - Le monde était dans cet ordre-là quan nous l'avons trouvé*, a partir de Mathieu Riboulet, i P*as pleurer*, a partir de Lydie Salvayre. Aquesta temporada ha dirigit *Nulle part* de l'autor camerunès Kouam Tawa, al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique i *Le cri d'Antigone*, espectacle musical del compositor Loic Guénin.

La seva darrera creació, *Nostalgie 2175* d'Anja Hilling, es va fer en col·laboració amb la compositora Núria Giménez-Comas, en dos formats, en espectacle i música-ficció, en col·laboració amb l'Ircam.

ANNE MONFORT (LLIBRETISTA)

Totes dues treballen ara mateix en altres projectes, una recerca que uneix la composició musical i les escriptures francòfones, i els projectes operístics i teatrals.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

Shadow. Eurydice Says

Nascuda a Barcelona el 1980. Compagina la seva feina com a directora i dramaturga amb la de compositora, lletrista, adaptadora i docent. És la directora i guionista de la darrera edició de la gala *Catalunya aixeca el teló* (Gran Teatre del Liceu 2021).

Col·labora com a guionista i compositora al programa de TV3 *Celebrem!* presentat i creat per Guillem Albà; realitza també la direcció de la Gala de Clausura del festival Filmets de Badalona. Escriu i dirigeix els espectacles musicals *El temps que no tindrem, Tot el que no ens diem i Per si no ens tornem a veure* (Teatre Maldà de Barcelona).

És coautora del musical *Pegados*, guanyador de Premi Max al millor espectacle el 2010, per la qual cosa també rep el Premi Butaca a Millor Actriu de musical, i guanya també el Premi Butaca al Millor Musical, i la millor Composició Musical.

ALICIA SERRAT (DIRECTORA D'ESCENA)

Actualment és professora de guió a l'ESCAC (Escola Superior de Cinema de Catalunya) i d'interpretació i repertori a l'escola d'Arts escèniques Aules de Barcelona.

Debuta al Gran Teatre del Liceu.

BIOGRAFIA

Shadow. Eurydice Says

ELISAVA, Facultat de Disseny
i Enginyeria de Barcelona

Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de la UVic-UCC, promou l'educació, el coneixement i la investigació en els camps del disseny, la comunicació i l'enginyeria. Ubicada a Barcelona, Elisava ha format més de 20.000 estudiants en els seus 60 anys de trajectòria. Al costat d'Elisava Research, l'escola desenvolupa projectes amb empreses, institucions i ONG per generar i transferir coneixement, abordar els reptes de present i de futur, i promoure el canvi. Elisava forma professionals amb capacitat per dissenyar productes, serveis i entorns per crear una societat responsable amb el medi ambient, inclusiva i amb impacte social.

BIOGRAFIA

GRÁFICA DEL PROJECTE

LCI BARCELONA, ESCOLA DE DISSENY I ARTS VISUALS

LCI Barcelona és l'Escola de Disseny i Arts Visuals més internacional de la capital catalana gràcies als 23 campus que la xarxa canadenca LCI Education, a la qual pertanyem, té repartits als 5 continents.

La nostra oferta formativa en Disseny de Moda, Gràfic, Interiors i Producte, Animació, Videojocs i Fotografia és molt àmplia i inclou carreres, màsters oficials i propis, programes online i diferents tipologies de cursos. Estem 100% connectats amb el món de l'empresa, apostem per una metodologia Learning by doing i fomentem les sinergies entre totes les àrees que impartim per formar professionals amb valors i eines que responguin als reptes de futur de la nova economia i les indústries creatives.

Al multivers creatiu de LCI Barcelona acompanyem els nostres estudiants perquè desenvolupin la seva carrera a la seva manera, potenciant tots els seus talents i obrint-los la porta a un món d'oportunitats. El nostre objectiu principal és que es converteixin en els millors professionals sense deixar de ser ells mateixos.

CRÉDITS I AGRAÏMENTS

MASSANA, Centre d'Art i Disseny

Produccions Bitó

PROGRAMACIÓ VÍDEO
Oslo Albet

CONSTRUCTOR ESPAI
Carlos Hernández Pol

CONSTRUCTOR GIRATORI
Oscar Hernández Pol

DOCUMENTACIÓ
Albert Segura Blazquez

XOCOLATA
Paula Viola Ollés

VÍDEO PROJECCIONS
Roger Llauradó Campos

BAU, Centre Universitari de Disseny

VESTUARI
Ajudants: Mila Cheng i Emma Álvarez

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA
Ideas Theatrend
Go Floral
Distandss Moquetas S.L

CONFECCIÓ DEL VESTUARI
I.T.A. Inés Mancheño, Trinidad Rodríguez, i Antonia Pérez
Marga Solera

TEIXITS
Ribes y Casals
Teixits Donna
Stock Textiles
CARACTERITZACIÓ
Roosevelt Jiménez
Lucas Christopher Chang
Arnau Blanco

AGRAÏMENTS
Pierino Dal Pozzo
Albert Arribas
Rocío Bleda
Carlota Lazaga
Gerard Plantada

CRÉDITS I AGRAÏMENTS

EINA, Centre Universitari de Disseny i d'Art

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFÍA
Pascualin estructures
Nouled.studio

TAXIDERMISTA
Tamara Ab lameiko

Disseny de synesthesi
a (live) Rikard Lindstrom

AGRAÏMENTS
Carme Gomila
Fundació Engrunes
Associació UdGeeks
Aplitec Informatica

LCI BARCELONA, Escola de Disseny i Arts Visuals

FERRER
Roberto Padial

SUPORT AUDIOVISUAL
David Carretero

PRODUCCIÓ IMPRESA
I am Nuria

PROGRAMACIÓ WEB
Anna Pallerols

OPERADOR DE CÀMERA
Oriol Roma

CONFECCIO VESTUARI DE LA MICROÒPERA L'OCELL REDEMPTOR
Mariona Urgell, Teresa Gallardo, Marina Castán, Andrea Pérez Santos